

andring har det ærede Medlem desværre ikke undergaaet, han er den samme, som da han var Minister, og jeg tilføjer: desværre, for her vilde en Udvikling have været stærkt paakrævet.

Det ærede Medlem kom med nogle højstemte Ord om Danmark som Landet med den bedste Aldersforsorg. Men det ærede Medlem kan alligevel ikke komme udenom, at da han gennemførte sin Aldersrentelov, fik mange af de alderdomsunderstøttede mindre, end de havde faaet tidligere. Til Underretning for det ærede Medlem skal jeg nævne, at til Trods for, at man i Vejle fik 130 nye Personer ind under Aldersrenteloven, sparede Vejle Kommune 11 000 Kr. i Sammenligning med Aaret forud, og til Trods for, at Lyngby-Taarbæk Kommune havde optaget 44 Personer flere end Aaret forud, sparede denne Kommune 4 000 Kr. Jeg tror, det ærede Medlem vil erkende, at de gamle, som lever disse Steder, og som har maattet aflevere Pengene, ikke kan istemme det ærede Medlems Lovsang over den gode Aldersrentelov.

Maa jeg dernæst sige med Hensyn til Brændselshjælpen og det procentvise Tillæg, at naar det ærede Medlem giver sig til at udregne, hvor meget det hele vil koste, og naar til, at hvis Lovforslaget vedtages i den af Flertallet foreslaaede Skikkelse, vil Merudgiften blive 12—14 Mill. Kr., saa kan dette kun være en Formodning fra det ærede Medlems Side. Det er jo rigtigt, det gjorde jeg ogsaa opmærksom paa straks, at naar en Del af Udgifterne hviler paa kommunalt Skøn, maa naturligvis de Udregninger, Statistisk Departement foretager, være mindre korrekte; men der er en meget stor Sandsynlighed for, at Tallene med Hensyn til Brændselshjælpen vil være rigtige, da vi jo i Øjeblikket har en Lov om Brændselshjælp, der hviler paa Kommunernes Skøn.

I øvrigt tror jeg, at hvis det ærede Medlem vilde tale mindre her i Tinget, vilde der blive mere Overensstemmelse mellem hans Udtalelser. Man kan ikke det ene Øjeblik staa op og bebrejde Ministeren, at Udvalget har omkalfatret hans Lovforslag, og det næste Øjeblik fortælle, at det ændrede Lovforslag vil koste det samme som Ministerens oprindelige. Disse to Udtalelser er saa modstridende, at det maa gaa op for de allerfleste, at der er noget galt i det ærede Medlems Tale enten paa det ene eller det andet Punkt.

Naar det ærede Medlem taler om den finansielle Nød, der er herhjemme, og om,

hvorledes Regeringen skal skaffe Dækning, saa maa jeg dertil sige, at det er jo ikke altid, det ærede Medlem er saa bekymret for, om der er Dækning — jeg behøver blot at minde om Debatten forleden om Militæruddgifterne, da fandt det ærede Medlem det ikke saa vanskeligt at paalægge Staten yderligere Udgifter. Men dertil kommer, at Dækning jo ikke skal skaffes paa nuværende Finanslov, men først et Aar frem i Tiden, og hvad der kan ske til den Tid, ved det ærede Medlem jo intet som helst om.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg gaar ud fra, at Brændselshjælpen er permanent. Brændselstrangen er virkelig ogsaa permanent. Jeg gad se det Parti i denne Sal, som tør gaa imod Brændselshjælpen til de gamle. Naar nu Efteraaret kommer, og det foreliggende Lovforslag ikke er blevet vedtaget — hvad jeg nu haaber, at det bliver —, tror jeg, at ogsaa de ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti og af Venstre bliver nødsaget til at gaa med til at give de gamle en Brændselshjælp. Helt bortset deraf, hvad tror det ærede Medlem saa, at den gamle Kvinde, der sidder ude i Landet og faar sit Brændsel, regner med? Hun kan sandsynligvis ikke se, at det er en tilfældig Gave, dette Brændsel, men hun regner med, at denne Hjælp er noget permanent, og ud fra de Summer, hun faar, foretager hun en Sammenligning med det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem siger, at jeg har Brug for Loven til fremtidig Agitation. Ja, det erkender jeg ærligt; indtil Kaarene for de daarligst stillede er blevet saaledes, at jeg finder dem tilfredsstillende, vil jeg agitere for en bedre Lov. Men det ærede Medlem kan være med til at skabe Ro om dette Spørgsmaal og tage Agitationen bort fra os ved at stemme for Flertallets Udformning af det foreliggende Lovforslag. Men jeg tror, det ærede Medlem i allerhøjeste Grad overvurderer Betydningen af dette Spørgsmaal for Agitationen. Nu har det ærede Medlem jo trukket sine Ændringsforslag tilbage, og det forstaar jeg godt, thi det ærede Medlem kan ikke foreslaa at berøve en hel Bunke Mennesker en Del af den Aldersrente, som de i Øjeblikket faar, det vilde harmonere meget daarligt med det, som det ærede Medlem mener om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager siger, at man skulde tage de Forbedringer, det konservative Folkeparti foreslaar, for nu har saavel Venstre som Socialdemokrater givet op for i Aar. Jeg maa paa det bestemtteste protestere herimod. Venstre har